

POSTANOWIENIE

Dnia 7 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **K. W.**

skazanej z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 531 § 1 k.p.k.

w dniu 7 września 2023 r.

kasacji wniesionej przez obrońcę skazanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu

z dnia 15 marca 2023 r., sygn. akt II Ka 23/23,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Mielcu,

z dnia 21 listopada 2022 r., sygn. akt II K 282/22

na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. i art. 429 § 1 k.p.k. w zw.

z art. 523 § 2 k.p.k.

postanowił:

- 1. pozostawić kasację bez rozpoznania;**
- 2. obciążyć skazaną K. W. kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w niniejszej sprawie jest niedopuszczalna z mocy ustawy. Stosownie do treści art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Wyjątki od tej reguły stanowią wypadki wskazane w: art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k., tj. kiedy kasacja strony została wniesiona z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. oraz w

art. 523 § 4 pkt 2 k.p.k., tj. kasacji wniesionej przez jeden z podmiotów wymienionych w art. 521 k.p.k. – Prokuratora Generalnego i Rzecznika Praw Obywatelskich od każdego prawomocnego orzeczenia sądu kończącego postępowanie oraz Rzecznika Praw Dziecka od każdego orzeczenia sądu kończącego postępowanie, jeżeli przez wydanie orzeczenia doszło do naruszenia praw dziecka.

W realiach przedmiotowej sprawy obrońca oskarżonej wniósł jednak kasację od wyroku Sądu drugiej instancji, którym utrzymano w mocy wyrok Sądu pierwszej instancji orzekający wobec skazanej K. W. karę grzywny, a jednocześnie nie podniósł w treści wniesionego nadzwyczajnego środka zaskarżenia wystąpienia uchybienie z katalogu bezwzględnych przyczyn odwoławczych (art. 439 k.p.k.).

Mając powyższe na względzie analizowana kasacja nie powinna zostać przyjęta, a wobec wadliwego jej przyjęcia, Sąd Najwyższy był zobligowany, wbrew twierdzeniu prokuratora o jej oczywistej bezzasadności (takie orzeczenie może zostać wydane w odniesieniu do kasacji dopuszczalnej), do pozostawienia jej bez rozpoznania stosownie do treści art. 531 § 1 k.p.k.

Kierując się powołanymi względami postanowiono jak na wstępie, obciążając skazaną kosztami postępowania kasacyjnego (art. 637a k.p.k. w zw. z art. 637 § 1 *in fine* k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k.).

[K.K.]